

Středa, 28. září 2005

P6_TA(2005)0353

Statutární audit ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek *I**

Legislativní usnesení Evropského parlamentu o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o statutárním auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek a o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (KOM(2004)0177 – C6-0005/2004 – 2004/0065(COD))

(Postup spolurozhodování: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2004)0177) ⁽¹⁾,
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 44 odst. 2 písm. g) Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0005/2004),
 - s ohledem na článek 51 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a na stanoviska Hospodářského a měnového výboru, Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A6-0224/2005),
1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněný v Úředním věstníku.

P6_TC1-COD(2004)0065

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 28. září 2005 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek a změně směrnic Rady 78/660/EHS 83/349/EHS

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 44 odst. 2 písm. g) této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 157, 28.6.2005, s. 115.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 28. září 2005.

Středa, 28. září 2005

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V současné době 4. směrnice rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽¹⁾, 7. směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách⁽²⁾, směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí⁽³⁾ a směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven⁽⁴⁾ požadují, aby audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky prováděla jedna nebo několik osob, které jsou oprávněny tento audit provádět.
- (2) Podmínky pro schvalování osob odpovědných za provádění povinného auditu byly stanoveny 8. směrnicí Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984 založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů⁽⁵⁾.
- (3) Nedostatek harmonizovaného přístupu k povinnému auditu ve Společenství byl příčinou, proč Společenství navrhlo v roce 1998⁽⁶⁾ ve svém sdělení o „povinném auditu v Evropské unii, cesta vpřed“ vytvoření výboru pro audit, který by mohl rozvíjet další činnost v těsné spolupráci účetních profesí a členských států.
- (4) Na základě práce tohoto výboru Komise v listopadu 2000 vydala doporučení pod názvem „Zajištění kvality povinného auditu v EU: minimální požadavky“⁽⁷⁾ a v květnu 2002 doporučení pod názvem „Nezávislost statutárních auditorů v EU: soubor základních principů“⁽⁸⁾.
- (5) **Cílem této směrnice je podstatná, i když ne úplná, harmonizace požadavků na povinný audit. Není-li v této směrnici stanoveno jinak, může členský stát vyžadující povinný audit zavést přísnější požadavky.**
- (6) Kvalifikace pro audit, kterou získali statutární auditori na základě této směrnice je pokládána za rovnocennou. Nemělo by být tedy nadále možné, aby členské státy trvaly na tom, že většinu hlasovacích práv v auditorské společnosti musí mít místně schválení auditori nebo že většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorské společnosti musí být místně schválena.
- (7) Povinný audit vyžaduje odpovídající znalosti v otázkách jako právo obchodních společností, finanční právo a sociální právo. Tyto znalosti by se měly před schválením statutárního auditora z jiného členského státu přezkoušet.
- (8) Na ochranu třetích stran by všichni schválení auditori a auditorské společnosti měli být zaregistrováni v rejstříku, který je přístupný veřejnosti a který obsahuje základní informace o statutárním auditorovi nebo auditorské společnosti.
- (9) Statutární auditori by měli dodržovat nejvyšší etické normy. Proto by se na ně měly vztahovat požadavky profesní etiky, **kteřá zahrnuje přinejmenším jejich činnost ve veřejném zájmu, jejich bezúhonnost, nestrannost, odbornou způsobilost a řádnou péči. Funkce statutárních auditorů ve veřejném zájmu znamená, že širší okruh osob a institucí se spoléhá na kvalitu práce statutárního auditora. Dobrá kvalita auditu přispívá ke správnému fungování trhů tím, že zvyšuje integritu a efektivitu účetních výkazů. Komise může přijmout prováděcí opatření o profesní etice jako minimální standardy. Může přitom vzít v úvahu zásady obsažené v etickém kodexu Mezinárodní federace účetních (IFAC).**

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽³⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7. Směrnice ve znění směrnice 2003/51/ES.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 143, 8.5.1998, s. 12.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 91, 31.3.2001, s. 91.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 22.

Středa, 28. září 2005

- (10) Je důležité, aby statutární auditoři a auditorské společnosti respektovali soukromí klientů. Měli by proto být vázáni přísnými pravidly o důvěrnosti a zachovávaní mlčenlivosti, která však nesmí bránit řádnému uplatňování *této směrnice. Tato pravidla o důvěrnosti by se měla vztahovat i na všechny statutární auditory a auditorské společnosti, kteří se daným úkolem již přestali zabývat.*
- (11) Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli být nezávislí při provádění povinného auditu. *Mohou informovat auditovaný subjekt o skutečnostech zjištěných při auditu, ale neměli by zasahovat do vnitřních rozhodovacích procesů auditovaného subjektu.* Pokud by se dostali do situace, *kdy je závažnost ohrožení jejich nezávislosti, i po uplatnění ochranných opatření ke zmírnění takového ohrožení, příliš vysoká,* měli by se vzdát nebo zdržet převzetí auditorské zakázky. *Závěr o existenci vztahu, který ohrožuje auditorovu nezávislost, se může v případě vztahu mezi auditorem a auditovaným subjektem lišit od případu vztahu mezi sítí a auditovaným subjektem.* Pokud vnitrostátní právní předpisy povolují nebo požadují, aby družstvo ve smyslu čl. 2 bodu 14 nebo podobný subjekt uvedený v článku 45 směrnice 86/635/EHS byly členy neziskového auditorského subjektu, objektivní, rozumná a informovaná strana by nedospěla k závěru, že vztah založený na členství ohrožuje nezávislost statutárního auditora, pokud jsou při provádění povinného auditu u některého z jeho členů dodržovány zásady nezávislosti auditorů provádějících audit na osobách, které by mohly ovlivňovat průběh povinného auditu. K příkladům ohrožení nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti patří přímé nebo nepřímé finanční zájmy v auditovaném subjektu a poskytování dalších neauditorských služeb. Nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti může navíc ohrožovat výše odměny od auditovaného subjektu nebo její složení. Ochranná opatření, jež mají být přijata ke zmírnění nebo vyloučení takových hrozeb, zahrnují zakazy, omezení, jiná opatření, postupy a požadavky na zveřejnění. Statutární auditoři a auditorské společnosti by měli odmítnout poskytnutí jakékoli další neauditorské služby, která ohrožuje jejich nezávislost. Komise může přijmout prováděcí opatření k ochraně nezávislosti jako minimální standardy. Přitom by Komise měla vzít v úvahu zásady obsažené v doporučení Komise ze dne 16. května 2002 nazvaném „Nezávislost statutárních auditorů v EU: soubor základních principů“. Pro účely stanovení nezávislosti auditorů musí být objasněn pojem „sít“, v níž auditoři působí. V této souvislosti je třeba vzít v úvahu různé okolnosti, jako jsou případy, kdy může být určitá struktura vymezena jako síť, protože je zaměřena na sdílení zisků nebo nákladů. Kritéria pro dokázání, že existuje síť, by měla být posuzována a zvažována na základě všech existujících faktických okolností, jako jsou například společní obvyklí klienti.
- (12) V případech sebehodnocení nebo existence vlastního zájmu, kdy je vhodné chránit nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti, by mělo být na členském státu, nikoliv na statutárním auditorovi nebo auditorské společnosti, aby rozhodl, zda by se měl statutární auditor nebo auditorská společnost vzdát auditorské zakázky nebo takovou zakázku nepřijmout s ohledem na jeho auditované klienty. To by nicméně nemělo vést k situaci, kdy by členské státy uplatňovaly obecnou povinnost zakazující statutárním auditorům nebo auditorským společnostem poskytování neauditorských služeb jejich auditovaným klientům. Pro určení, zda je vhodné, v případech sebehodnocení nebo existence vlastního zájmu, aby statutární auditor nebo auditorská společnost neprováděli povinný audit kvůli zajištění nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti, by měla mezi zohledňované skutečnosti patřit otázka, zda auditovaný subjekt veřejného zájmu vydal nebo nevydal převoditelné cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾.
- (13) Je důležité zajistit trvale vysokou kvalitu všech povinných auditů, vyžadovaných právními předpisy Společenství. Všechny povinné audity by proto měly být prováděny na základě mezinárodních auditorských standardů. *Opatření potřebná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

Středa, 28. září 2005

pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾ a s náležitým ohledem na prohlášení, které Komise učinila v Evropském parlamentu dne 5. února 2002 o provádění právních předpisů týkajících se finančních služeb. Při posuzování správnosti mezinárodních auditorských standardů bude Komisi nápomocen technický výbor nebo skupina pro audit, které by měly také zahrnovat systém orgánů veřejného dohledu členských států. Aby bylo dosaženo maximálního stupně harmonizace, mělo by být členským státům dovoleno zavádět další vnitrostátní auditorské postupy nebo požadavky, pouze pokud budou vyplývat ze zvláštních vnitrostátních právních požadavků na rozsah povinného auditu u ročních nebo konsolidovaných účetních závěrek, za předpokladu, že přijaté mezinárodní auditorské standardy takové požadavky nepokrývají. Členské státy by mohly pokračovat v těchto dodatečných auditorských postupech, dokud auditorské postupy a požadavky nebudou pokryty následně přijatými mezinárodními auditorskými standardy. Pokud by však přijaté mezinárodní auditorské standardy obsahovaly auditorské postupy, jejichž provádění by vedlo ke specifickému právnímu konfliktu s vnitrostátním právem, který vznikne na základě specifických vnitrostátních požadavků v souvislosti s rozsahem povinného auditu, mohou členské státy vyjmout spornou část mezinárodních auditorských standardů, dokud tyto konflikty trvají, pokud se použijí opatření podle čl. 26 odst. 3. Všechny dodatečné požadavky nebo výjimky uplatňované členskými státy by měly dodat ročním účetním závěrkám společností vysokou věrohodnost a odpovídat veřejnému zájmu. Výše uvedené znamená, že členské státy mohou například požadovat vypracování dodatečné zprávy auditora pro dozorčí radu nebo stanovit požadavky na vykazování a kontrolu vycházející z národních pravidel pro řízení společností.

- (14) Aby Komise mohla přijmout mezinárodní auditorský standard v rámci Společenství, je třeba, aby byl obecně mezinárodně přijímán, a aby se na jeho vzniku, po otevřeném a průhledném postupu podílely všechny zainteresované strany, aby přispíval k věrohodnosti ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek, a aby odpovídal evropskému veřejnému zájmu. **Otázka, zda je žádoucí přijmout prohlášení o mezinárodní auditorské praxi za součást standardu by měla být posouzena v rámci postupu ve výboru případ od případu. Komise by měla před zahájením schvalovacího procesu zajistit provedení přezkumu s cílem zjistit, zda byly tyto požadavky splněny a o výsledku tohoto přezkumu podat zprávu členům Regulačního výboru pro audit.**
- (15) V případě konsolidovaných účetních závěrek je důležité, aby existovalo jasné vymezení odpovědností mezi statutárními auditory, kteří provádějí audit částí skupiny. **Za tímto účelem by auditor skupiny měl nést plnou odpovědnost za zprávu auditora.**
- (16) Pro lepší srovnatelnost společností používajících stejné účetní standardy **a pro zvýšení důvěry veřejnosti v auditorskou činnost** Komise **může** přijmout společnou zprávu auditora pro audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek sestavených na základě schválených mezinárodních účetních standardů, **pokud nebyl pro tuto zprávu přijat vhodný standard na úrovni Společenství.**
- (17) Pravidelné kontroly jsou vhodným prostředkem k dosažení trvale vysoké kvality povinných auditů. Statutární auditori a auditorské společnosti by proto měli podléhat systému zajištění kvality, který bude fungovat nezávisle na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech. **Pro účely použití článku 29 o systémech zajištění kvality mohou členské státy stanovit, že pokud mají jednotliví auditori společnou politiku zajištění kvality, je třeba přihlížet pouze k požadavkům platným pro auditorské společnosti. Členské státy mohou systém zajištění kvality zorganizovat tak, že každý jednotlivý auditor bude podléhat kontrole zajištění kvality nejméně jednou za šest let. V této souvislosti by financování systému zajištění kvality nemělo být vystaveno nepatřičnému vlivu. Komise by měla mít pravomoc přijmout prováděcí opatření v záležitostech, které souvisejí s organizací systému zajištění kvality, a v souvislosti s jeho financováním v případech, kdy je důvěra veřejnosti v systém zajištění kvality vážně ohrožena. Členské státy by měly být povzbuzovány k nalezení, prostřednictvím systému veřejného dohledu, koordinovaného přístupu při provádění přezkumů zajištění kvality s cílem vyvarovat se uvalování zbytečných zátěží na dotčené strany.**

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Středa, 28. září 2005

- (18) Vyšetřování a vhodné sankce přispívají k předcházení nesprávného provádění povinného auditu a jeho nápravě.
- (19) Členské státy by měly zorganizovat účelný systém veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi založený na kontrole ve vlastní zemi. Regulatorní uspořádání veřejného dohledu by mělo umožnit účelnou spolupráci mezi dohledovými činnostmi členských států na úrovni Společenství. **Je důležité, aby byl systém veřejného dohledu řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti z oblastí významných pro povinný audit. Členské státy však mohou povolit, aby se na řízení systému veřejného dohledu podílel menší počet osob dané profese. Osobami mimo profesi mohou být odborníci, kteří nebyli nikdy spojeni s auditorskou profesí nebo bývalí příslušníci této profese, kteří z ní odešli.** Příslušné orgány členských států by měly navzájem spolupracovat, kdykoli to bude nezbytné pro účely plnění jejich povinností při výkonu dohledu nad jimi schválenými statutárními auditory a auditorskými společnostmi. Taková spolupráce může významně přispět k zabezpečení trvale vysoké kvality povinného auditu ve Společenství. **Vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit účinnou spolupráci a koordinaci na evropské úrovni mezi příslušnými orgány určenými členskými státy, určení jednoho subjektu odpovědného za zabezpečení spolupráce by se nemělo dotknout možnosti, aby každý jednotlivý orgán mohl přímo spolupracovat s dalšími příslušnými orgány ostatních členských států.**
- (20) **Za účelem zajištění souladu s čl. 32 odst. 3 (zásady veřejného dohledu) je osoba mimo profesi považována za znalou oblastí významných pro povinný audit buď s ohledem na její dřívější profesní znalosti nebo s ohledem na to, že má znalosti přinejmenším jednoho z předmětů uvedených v článku 8.**
- (21) Statutární auditor nebo auditorská společnost by měl být jmenován na valné hromadě akcionářů **nebo členů** auditovaného subjektu. Pro zajištění ochrany nezávislosti auditora je důležité zajistit, aby výpověď byla možná pouze v odůvodněných případech a pouze, pokud jsou tyto důvody sděleny orgánu nebo orgánům veřejného dohledu.
- (22) Subjekty veřejného zájmu jsou viditelnější a jsou důležitější z hospodářského hlediska, a proto by se měly na povinný audit jejich roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky klást přísnější požadavky.
- (23) Výbory pro audit a účinný systém vnitřní kontroly přispívají k minimalizaci finančních a provozních rizik i rizika nedodržení předpisů a zvyšují kvalitu finančního výkaznictví. **Členské státy mohou zohlednit doporučení Komise ze dne 15. února 2005 o úloze nevýkonných členů správní rady nebo členů dozorčí rady a o výborech správní nebo dozorčí rady společností kótovaných na burze⁽¹⁾, které stanovuje, jak by měly být zřizovány výbory pro audit a jak by měly fungovat. Členské státy mohou určit, že funkce přidělené výboru pro audit nebo orgánu, který vykonává rovnocenné funkce, může vykonávat správní nebo dozorčí orgán jako celek.**
- (24) **S ohledem na povinnosti výboru pro audit podle článku 41 nejsou statutární auditor ani auditorská společnost žádným způsobem podřízeni výboru.**
- (25) Členské státy mohou rovněž rozhodnout, že subjekty veřejného zájmu, které jsou subjekty kolektivního investování, jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu zproští povinnosti mít výbor pro audit. V této možnosti je zohledněna skutečnost, že v případech, kdy subjekt kolektivního investování funguje pouze za účelem shromažďování majetku, nebude zřízení výboru pro audit vždy vhodné. Finanční výkaznictví a související rizika nejsou srovnatelná s výkaznictvím a riziky jiných subjektů veřejného zájmu. Kromě toho působí subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a jejich správcovské společnosti v přesně vymezeném regulativním prostředí a vztahují se na ně specifické mechanismy řízení, jako jsou kontroly, které provádí jejich depozitář. U subjektů kolektivního

(¹) Úř. věst. L 52, 25.2.2005, s. 51.

Středa, 28. září 2005

investování, které nejsou harmonizovány směrnicí 85/611/EHS⁽¹⁾, ale vztahují se na ně ochranná opatření rovnocenná opatřením stanoveným v uvedené směrnici, by mělo být členským státům, v tomto konkrétním případě, umožněno, aby jim poskytly rovné zacházení jako subjektům kolektivního investování, které jsou harmonizovány na úrovni EU.

- (26) *Za účelem posílení nezávislosti auditorů subjektů veřejného zájmu by se klíčový auditorský partner provádějící audit takových subjektů měl střídát. Pro zorganizování takového střídání by měly členské státy požadovat změnu klíčového auditorského partnera jednajícího s auditovaným subjektem, přičemž by auditorské společnosti, s níž je klíčový auditorský partner spojen, měly umožnit pokračovat ve výkonu funkce statutárního auditora v takovém subjektu. Domnívá-li členský stát, že se jedná o vhodný způsob, jak dosáhnout sledovaných cílů, může požadovat změnu auditorské společnosti, aniž je dotčen čl. 42 odst. 2 této směrnice.*
- (27) *Propojenost kapitálových trhů zdůrazňuje potřebu zajistit rovněž vysokou kvalitu práce prováděné auditory z třetích zemí v souvislosti s kapitálovým trhem Společenství. Předmětní auditoři by proto měli být registrováni, aby bylo možné je podrobovat přezkumu zajištění kvality, a aby podléhali systému vyšetřování a sankcí. Odchytky na základě vzájemnosti by měly být možné, pokud by procházely zkouškou rovnocennosti prováděnou Komisí ve spolupráci s členskými státy. V každém případě by měl být subjekt, který vydal převoditelné cenné papíry na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2004/39/ES, vždy podroben auditu auditorem, který je buď zaregistrován v členském státě, nebo vykonává svou činnost pod dohledem příslušných orgánů třetí země, z níž auditor pochází, pokud je tato třetí země Komisí nebo členským státem uznána jako země splňující požadavky rovnocenné požadavkům EU v oblasti zásad dohledu, systémů zajištění kvality a systémů vyšetřování a sankcí, a pokud je splněna zásada vzájemnosti. Jestliže byl systém zajištění kvality třetí země posouzen určitým členským státem jako rovnocenný, neznámá to, že i ostatní členské státy mají povinnost toto posouzení rovnocennosti přijmout, ani to nepředjímá rozhodnutí Komise.*
- (28) *Složitost auditů mezinárodních skupin si vyžaduje dobrou spolupráci mezi příslušnými orgány členských států a příslušnými orgány třetích zemí. Členské státy by proto měly zajistit, aby byl přístup příslušných orgánů třetích zemí k pracovním materiálům k auditu a dalším dokumentům možný přes příslušné národní orgány. Kvůli ochraně práv dotčených stran a zároveň pro usnadnění přístupu k těmto materiálům a dokumentům by mělo být členským státům dovoleno poskytovat přímý přístup příslušným orgánům třetích zemí s podmínkou souhlasu příslušného národního orgánu. Jedním z významných kritérií pro poskytnutí přístupu je, zda příslušné orgány třetích zemí splňují požadavky, které Komise vyhlásila za dostačující. Do přijetí rozhodnutí Komise mohou členské státy posuzovat dostatečnost požadavků samy, aniž je dotčeno rozhodnutí Komise.*
- (29) *Zveřejnění informací uvedených v člancích 36 a 47 by mělo proběhnout v souladu s pravidly pro převod osobních údajů do třetích zemí stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾.*
- (30) *Opatření potřebná k provádění této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES a s patřičným ohledem na prohlášení, které učinila Komise v Evropském parlamentu dne 5. února 2002 vzhledem k provádění právních předpisů týkajících se finančních služeb. Za tímto účelem by měl být zřízen výbor nápomocný Komisi.*

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. č. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

Středa, 28. září 2005

- (31) *Evropský parlament by měl mít od okamžiku, kdy jsou poprvé předloženy pozměňovací návrhy a návrhy prováděcích opatření, tři měsíce, aby je mohl přezkoumat a zaujmout k nim stanovisko. V naléhavých a řádně odůvodněných případech může být toto období zkráceno. Pokud v tomto období přijme Evropský parlament usnesení, přezkoumá Komise pozměňovací návrhy nebo opatření, které předložila.*
- (32) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí 1999/468/ES.
- (33) V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, jak jsou stanoveny v článku 5 Smlouvy, jsou opatření uvedená v této směrnici, z důvodu požadavku používání jednotných mezinárodních auditorských standardů, aktualizace požadavků na vzdělání, definice profesní etiky a praktického uskutečňování spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a mezi těmito orgány a orgány třetích zemí, nezbytná pro dosažení cílů dalšího zlepšení a harmonizace kvality povinného auditu ve Společenství a usnadnění spolupráce mezi členskými státy a spolupráce se třetími zeměmi, aby byla posílena důvěra v povinný audit.
- (34) S cílem poskytnout více transparentnosti v oblasti vztahu mezi statutárním auditorem nebo auditorskou společností a auditovaným subjektem, by měly být směrnice 78/660/EHS a 83/349/EHS změněny tak, aby v nich byl uveden požadavek zveřejnění odměny za audit a odměny za neauditorské služby v poznámce k roční účetní závěrce a ke konsolidované účetní závěrce.
- (35) *Směrnice 84/253/EHS by měla být zrušena, protože postrádá všeobecný soubor pravidel pro zajištění vhodné infrastruktury auditu, jako je veřejný dohled, disciplinární systém a systém zajištění kvality, a protože neobsahuje konkrétní pravidla týkající se spolupráce regulátorů členských států a třetích zemí. Pro zajištění právní jistoty je však nezbytné, aby bylo jasné určeno, že statutární auditoři a auditorské společnosti, kteří byli schváleni podle směrnice 84/253/EHS, byli přijímáni, jakoby byli schváleni podle této směrnice.*
- (36) *Statutární auditoři a auditorské společnosti zodpovídají za provádění své činnosti s řádnou péčí, a proto by měli odpovídat za finanční škodu způsobenou nedostatečnou péčí. Avšak schopnost auditorů a auditorských společností získat pojištění odpovědnosti za škody při výkonu povolání může záviset na tom, zda podléhají neomezené finanční odpovědnosti. Komise má v úmyslu tyto otázky prozkoumat s ohledem na to, že systémy odpovědnosti mohou být v různých členských státech velmi rozdílné,*

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se povinného auditu ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních **závěrek**.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „povinným auditem“ audit ročních účetních závěrek nebo konsolidovaných účetních závěrek, pokud jej vyžadují právní předpisy **Společenství**;
- 2) „statutárním auditorem“ fyzická osoba, která je v souladu s touto směrnicí schválena příslušnými orgány členského státu k provádění povinných auditů;

Středa, 28. září 2005

- 3) „auditorskou společností“ **právníká osoba nebo jiný** subjekt, který je v souladu s touto směrnicí schválen příslušnými orgány členského státu k provádění povinných auditů bez ohledu na jeho právní formu;
- 4) „auditorským subjektem ze třetí země“ subjekt, který provádí audit roční nebo konsolidované účetní závěrky společnosti registrované v třetí zemi bez ohledu na jeho právní formu;
- 5) „auditorem ze třetí země“ fyzická osoba, která provádí audit roční nebo konsolidované účetní závěrky společnosti registrované v třetí zemi;
- 6) „auditorem skupiny“ statutární auditor nebo auditorská společnost, která provádí povinný audit konsolidované účetní závěrky;
- 7) „sítí“ rozsáhlejší struktura:
- zaměřená na spolupráci, ke které patří statutární auditor nebo auditorská společnost, a
 - zřetelně orientovaná na sdílení zisků nebo nákladů, nebo která má společné vlastnictví, ovládání či řízení, společné zásady a postupy kontroly kvality, společnou obchodní strategii, nebo používá společné obchodní jméno či významnou část odborných zdrojů;
- 8) „sesterskou společností auditorské společnosti“ společnost, která je spojena s auditorskou společností společným vlastnictvím, ovládáním nebo řízením, bez ohledu na její právní formu;
- 9) „zprávou auditora“ zpráva uvedená v čl. 51a směrnice 78/660/EHS a v článku 37 směrnice 83/349/EHS, kterou vydává statutární auditor nebo auditorská společnost;
- 10) „příslušnými orgány“ orgány nebo úřady určené zákonem, které odpovídají za regulaci nebo dohled nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi **nebo jejich zvláštními aspekty; odkaz na „příslušný orgán“ v určitém článku znamená odkaz na úřad nebo orgán odpovídající za funkce uvedené ve zmíněném článku;**
- 11) „mezinárodními auditorskými standardy“ mezinárodní standardy pro audit a související **prohlášení a standardy** v míře, v níž se týkají povinného auditu;
- 12) „mezinárodními účetními standardy“ mezinárodní účetní standardy (IAS), mezinárodní standardy finančního výkaznictví (IFRS) a s nimi související výklady (výklady SIC-IFRIC), následující změny těchto standardů a související výklady, budoucí standardy a související výklady vydané a přijaté Mezinárodní radou pro účetní standardy (IASB);
- 13) „subjekty veřejného zájmu“ subjekty, které se řídí právem členského státu, jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2004/39/ES, úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 týkající se zahájení a výkonu činnosti úvěrových institucí⁽¹⁾ a pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 91/674/EHS. Členské státy mohou za subjekty veřejného zájmu označit další subjekty, například ty, které jsou důležité z hlediska veřejného zájmu vzhledem k povaze své činnosti, své velikosti nebo počtu svých zaměstnanců;
- 14) „družstvem“ Evropská družstevní společnost, jak je vymezena v článku 1 nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE)⁽²⁾, nebo jiné družstvo, u něhož je podle právních předpisů Společenství vyžadováno provedení povinného auditu, jako například úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice 2000/12/ES a pojišťovny ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 91/674/EHS;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽²⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1.

Středa, 28. září 2005

- 15) „osobou mimo profesi“ fyzická osoba, která nejméně po tři roky před svým zapojením do řízení systému veřejného dohledu nevykonávala povinné audity, neměla hlasovací právo v auditorské společnosti, nebyla členem správního nebo řídicího orgánu auditorské společnosti a nebyla zaměstnaná nebo jinak spojena s auditorskou společností;
- 16) „klíčovým auditorským partnerem“:
- a) statutární auditor, který je auditorskou společností pověřen k provedení auditorské zakázky, v níž má hlavní odpovědnost za provedení povinného auditu jménem auditorské společnosti,
 - b) v případě auditu skupiny nejméně statutární auditor, který je určen auditorskou společností jako hlavní odpovědná osoba za provedení povinného auditu na úrovni skupiny a auditor, který je pověřen jako hlavní odpovědná osoba na úrovni významných dceřiných společností, nebo
 - c) statutární auditor, který podepisuje zprávu auditora.

KAPITOLA II

SCHVALOVÁNÍ, PRŮBĚŽNÉ VZDĚLÁVÁNÍ A VZÁJEMNÉ UZNÁVÁNÍ

Článek 3

Schvalování statutárních auditorů a auditorských společností

1. Povinné audity provádějí statutární auditori nebo auditorské společnosti, kteří jsou schváleni členským státem vyžadujícím povinný audit.

2. Každý členský stát určí příslušné orgány, které odpovídají za schvalování statutárních auditorů a auditorských společností.

Příslušnými orgány mohou být profesní sdružení, pokud podléhají systému veřejného dohledu stanovenému touto směrnicí.

3. Aniž je dotčen článek 11, příslušné orgány členských států mohou jako statutární auditory schválit fyzické osoby splňující přinejmenším podmínky stanovené v článcích 4 a 6 až 10.

4. Příslušné orgány členských států mohou jako auditorské společnosti schválit jen ty subjekty, které splňují podmínky v písmenech a) až d) uvedených níže. Členské státy mohou stanovit další podmínky týkající se písmene c) za předpokladu, že jsou přiměřené sledovaným cílům a nepřekročí rámec toho, co je zcela nezbytné.

- a) fyzické osoby, které provádějí povinné audity **jménem společnosti**, musí splňovat přinejmenším podmínky uvedené v **článcích 4 a 6 až 12** a musí být schváleny jako statutární auditori **v daném členském státě**;
- b) většinu hlasovacích práv musí **držet auditorské společnosti**, které byly schváleny **v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují přinejmenším podmínky uvedené v článcích 4 a 6 až 12**; členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musely být schváleny také v jiném členském státě. Pro účely povinného auditu družstev a podobných subjektů, jak je uvedeno v článku 45 směrnice 86/635/EHS, členské státy mohou přijmout jiná zvláštní ustanovení o hlasovacích právech;
- c) většinu **v rozsahu nejvýše 75 %** členů správního nebo řídicího orgánu společnosti musí tvořit auditorské společnosti, které jsou schváleny v některém členském státě, **nebo fyzické osoby, které splňují přinejmenším podmínky uvedené v článcích 4 a 6 až 12**; členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musely být schváleny také v jiném členském státě. Nemá-li daný orgán více než dva členy, musí **jeden z nich splňovat přinejmenším podmínky stanovené v tomto odstavci**;
- d) **společnost splňuje podmínky stanovené v článku 4.**

Středa, 28. září 2005

Článek 4

Dobrá pověst

Príslušné orgány členského státu **mohou** schválit pouze fyzické osoby nebo společnosti s dobrou **pověstí**.

Článek 5

Zrušení schválení

1. Schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti se zruší, pokud byla dobrá pověst dotyčné osoby nebo společnosti vážně narušena. **Členské státy však mohou poskytnout přiměřenou dobu ke splnění požadavků na dobrou pověst.**

2. Schválení auditorské společnosti se zruší, není-li nadále plněna některá z podmínek uložených v čl. 3, odst. 4 písm. b) a c). Členské státy však mohou poskytnout **přiměřenou dobu** ke splnění těchto požadavků.

3. **Je-li z jakéhokoli důvodu zrušeno schválení statutárního auditora nebo auditorské společnosti, sdělí příslušný orgán členského státu, v němž bylo schválení zrušeno, tuto skutečnost a důvody zrušení příslušným orgánům členských států, v kterých je statutární auditor nebo auditorská společnost také schválen, a které jsou uvedeny v rejstříku členského státu provádějícího zrušení v souladu s čl. 15 odst. 3.**

Článek 6

Vzdělání

Aniž je dotčen článek 11, fyzická osoba může být schválena k provádění povinného auditu jen když dosáhla vzdělání opravňujícího k přijetí na vysokou školu **nebo vzdělání rovnocenné úrovni** a poté absolvovala kurs teoretické výuky, odbornou praxi a složila zkoušku odborné způsobilosti na úrovni závěrečné zkoušky na vysoké škole **nebo na úrovni rovnocenné** zkoušky pořádané nebo uznávané **dotčeným členským** státem.

Článek 7

Zkouška odborné způsobilosti

Zkouška odborné způsobilosti uvedená v článku 6 zaručí nezbytnou úroveň teoretických znalostí v oborech souvisejících s prováděním povinného auditu a schopnost uplatnit takové znalosti v praxi. Alespoň část této zkoušky musí být v písemné formě.

Článek 8

Test teoretických znalostí

1. Test teoretických znalostí zahrnutý do zkoušky pokryje především následující předměty:
 - a) všeobecná účetní teorie a zásady,
 - b) právní požadavky a standardy vztahující se k přípravě roční a konsolidované účetní závěrky,
 - c) mezinárodní účetní standardy,
 - d) finanční analýzy,
 - e) nákladové a provozní účetnictví,
 - f) rizikové řízení a vnitřní kontrola,
 - g) provádění auditu **a profesní znalosti**,
 - h) právní požadavky a profesní standardy vztahující se k povinnému auditu a statutárním auditorům,
 - i) mezinárodní auditorské **standardy**,
 - j) **profesní** etika a nezávislost.

Středa, 28. září 2005

2. Jsou-li pro audit významné, pokryje **přínejmenším** také:
 - a) právo obchodních společností a správy obchodních společností,
 - b) úpadkové právo,
 - c) daňové právo,
 - d) občanské a obchodní právo,
 - e) pracovní právo a právo sociálního zabezpečení,
 - f) informační a výpočetní systémy,
 - g) podniková, všeobecná a finanční ekonomika,
 - h) matematika a statistika,
 - i) obecné zásady finančního řízení podniků.
3. Komise může, v souladu s postupem dle čl. 48 odst. 2, upravit seznam předmětů, které mají být zahrnuty do testu teoretických znalostí, o nichž hovoří odstavce 1. **Komise bere při přijímání těchto prováděcích opatření v úvahu vývoj v oblasti auditu a v auditorské profesi.**

Článek 9

Osvobození

1. Odchylně od článků 7 a 8 může členský stát stanovit, že osoba, která úspěšně složila vysokoškolskou nebo rovnocennou zkoušku nebo která má vysokoškolský titul nebo rovnocennou kvalifikaci v jednom nebo více předmětech uvedených v článku 8, může být osvobozena od testu teoretických znalostí z předmětů, kterých se taková zkouška nebo titul týkala.
2. Odchylně od článku 7 může členský stát stanovit, že držitel vysokoškolského titulu nebo rovnocenné kvalifikace v jednom nebo více předmětech uvedených v článku 8 může být osvobozen od zkoušky schopnosti praktického uplatnění teoretických znalostí takových předmětů, pokud v nich získal odbornou praxi zakončenou zkouškou nebo udělením diplomu, uznaných státem.

Článek 10

Odborná praxe

1. Aby byla zabezpečena schopnost uplatnit teoretické znalosti v praxi, jejichž ověření je součástí zkoušky, musí uchazeči absolvovat alespoň tříletou odbornou praxi, mimo jiné při provádění auditu ročních účetních a konsolidovaných účetních závěrek nebo podobných finančních výkazů. Tato praxe musí alespoň ze dvou třetin probíhat u statutárního auditora nebo auditorské společnosti schválených v kterémkoli členském státě.
2. Členské státy zajistí, aby veškerá odborná praxe probíhala pod dohledem osob, které poskytují odpovídající záruky **svých schopností zajišťovat** odbornou praxi.

Článek 11

Kvalifikace získaná dlouhodobými praktickými zkušenostmi

Členské státy mohou jako statutárního auditora schválit osobu, která nesplňuje podmínky stanovené v článku 6, prokáží-li:

- a) že po dobu 15 let vykonávala odborné činnosti, které jí umožnily získat dostatečné zkušenosti v oblasti financí, práva a účetnictví, a složila zkoušku odborné způsobilosti podle **článku 7**, nebo
- b) že po dobu sedmi let vykonávala odborné činnosti ve stejných oborech a kromě toho absolvovala odbornou praxi uvedenou v článku 10 a složila zkoušku odborné způsobilosti podle **článku 7**.

Středa, 28. září 2005

Článek 12

Kombinace odborné praxe a teoretické výuky

1. Členské státy mohou od délky odborné činnosti uvedené v článku 11 odečíst počet let teoretické výuky v oborech uvedených v článku 8, byla-li tato výuka zakončena zkouškou uznávanou státem. Toto období nesmí být kratší než jeden rok a od délky odborné činnosti nelze odečíst více než čtyři roky.
2. Délka odborné činnosti, stejně jako délka odborné praxe nesmí být kratší než kurz teoretické výuky a odborná praxe požadovaná v **článku 10**.

Článek 13

Průběžné vzdělávání

Členské státy zajistí, aby se na statutární auditory vztahovaly vhodné programy průběžného vzdělávání, aby byly zajištěny teoretické znalosti, profesní znalosti a hodnoty na dostatečně vysoké úrovni, a aby se na případy nedodržení požadavků na průběžné vzdělávání vztahovaly vhodné sankce uvedené v článku 30.

Článek 14

Schvalování statutárních auditorů jinými členskými státy

Příslušné orgány členských států zavedou postupy pro schvalování statutárních auditorů, kteří byli schváleni v jiných členských státech. Tyto postupy nepřekračují požadavky na složení zkoušky způsobilosti podle článku 4 směrnice Rady 89/48/EHS⁽¹⁾. Zkouška způsobilosti, **vedená v jednom z jazyků povolených podle jazykových předpisů platných v příslušném členském státě**, se týkat pouze rovnocenných znalostí statutárního auditora v oblasti zákonů a předpisů dotyčného členského státu, vztahujících se k povinnému auditu.

KAPITOLA III

REGISTRACE

Článek 15

Veřejný rejstřík

1. Členské státy zajistí, že statutární auditoři a auditorské společnosti jsou registrováni ve veřejném rejstříku v souladu s články 16 a 17. **Ve výjimečných případech členské státy nemusí uplatňovat požadavky stanovené v tomto článku a článku 16 o zveřejňování informací, a to v míře nezbytné pro snížení bezprostředního a závažného ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby.**
2. Členské státy zajistí, aby každý statutární auditor a auditorská společnost byli ve veřejném rejstříku označeni individuálním číslem. Registrační informace jsou v rejstříku **uloženy** v elektronické formě a jsou veřejnosti přístupné elektronickou formou.
3. Veřejný rejstřík rovněž obsahuje název a adresu příslušných orgánů pověřených **schvalováním podle článku 3**, zajištěním kvality podle článku 29, vyšetřováním a sankcionováním statutárních auditorů a auditorských společností podle článku 30 a veřejným dohledem podle článku 32.
4. Členské státy zajistí, aby byl veřejný rejstřík **plně funkční nejpozději do ... (*)**

⁽¹⁾ Směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy (Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16). Směrnice ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES (Úř. věst. L 206, 31.7.2001, s. 1).

(*) 3 roky po vstupu této směrnice v platnost.

Středa, 28. září 2005

Článek 16

Registrace statutárních auditorů

1. V případě statutárních auditorů obsahuje veřejný rejstřík přinejmenším následující informace:
 - a) jméno, adresu a registrační číslo;
 - b) je-li to možné jméno, adresu, **adresu webových stránek a registrační číslo** auditorské společnosti, u které je statutární auditor zaměstnán, nebo s ním je spojen jako společník nebo jinak;
 - c) **všechny další registrace jako statutárního auditora provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditora v třetích zemích, včetně názvu registračního orgánu a, je-li to možné, registračního čísla.**
2. **Auditoři ze třetích zemí zaregistrovaní podle článku 45 se v rejstříku označí zřetelně jako auditoři ze třetích zemí a nikoli jako statutární auditoři.**

Článek 17

Registrace auditorské společnosti

1. V případě auditorských společností obsahuje veřejný rejstřík přinejmenším následující informace:
 - a) název, adresu a registrační číslo;
 - b) právní formu;
 - c) informace o kontaktech, hlavní kontaktní osobu a, je-li to možné, adresu webových stránek;
 - d) adresy všech kanceláří v členském státě;
 - e) jména a registrační čísla všech statutárních auditorů zaměstnaných u auditorské společnosti nebo s ní spojených jako společníci či jinak;
 - f) jména a obchodní adresy všech vlastníků a akcionářů;
 - g) jména a obchodní adresy všech členů správního nebo řídicího orgánu;
 - h) je-li to možné, členství v síti a seznam názvů a adres členských společností a sesterských společností nebo udání místa, kde jsou takové informace veřejně dostupné;
 - i) **všechny další registrace jako auditorské společnosti provedené u příslušných orgánů jiných členských států a jako auditorského subjektu v třetích zemích včetně názvu registračního orgánu a, je-li to možné, registračního čísla.**
2. **Auditorské subjekty ze třetích zemí, zaregistrované podle článku 45, se v rejstříku označí zřetelně jako auditorské subjekty ze třetích zemí a nikoli jako auditorské společnosti.**

Článek 18

Aktualizace registračních údajů

Členské státy zajistí, aby statutární auditoři a auditorské firmy bezodkladně informovali příslušné orgány, které mají na starosti veřejný rejstřík, o jakékoli změně údajů uvedených ve veřejném rejstříku. Rejstřík bude ihned po oznámení aktualizován.

Středa, 28. září 2005

Článek 19

Odpovědnost za registrační údaje

Údaje **poskytnuté dotčeným příslušným orgánům** podle článků 16, 17 a 18 podepisuje statutární auditor nebo auditorská společnost. **Pokud příslušný orgán požaduje poskytnutí údajů elektronickou formou, lze to provést například** prostřednictvím elektronického podpisu ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy⁽¹⁾.

Článek 20

Jazyk

1. Údaje zanesené do veřejného rejstříku se sestavují v jednom jazyce povoleném podle jazykových předpisů platných v příslušném členském státě.
2. Členské státy mohou povolit, aby do veřejného rejstříku byly zaneseny dodatečné údaje v kterémkoli dalším úředním jazyce nebo úředních jazycích Společenství. Členské státy mohou požadovat ověření překladu údajů.

Ve všech případech příslušný členský stát zajistí, aby rejstřík uváděl, zda je překlad ověřený či nikoli.

KAPITOLA IV

PROFESNÍ ETIKA, NEZÁVISLOST A ZACHOVÁVÁNÍ MLČENLIVOSTI

Článek 21

Profesní etika

1. Členské státy zajistí, aby se na všechny statutární auditory a auditorské společnosti vztahovaly zásady profesní etiky. **Tyto zásady zahrnují přinejmenším jejich činnosti ve veřejném zájmu**, jejich bezúhonnost, nestrannost, odbornou způsobilost a řádnou péči.
2. **S cílem zajistit důvěru v auditorskou činnost a jednotné uplatňování odstavce 1** může Komise **v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 2** přijmout prováděcí opatření **týkající se zásad o profesní etice**.

Článek 22

Nezávislost a nestrannost

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditori **nebo** auditorské společnosti byli při provádění povinného auditu nezávislí na auditovaném subjektu a nepodíleli se na **rozhodovací činnosti** auditovaného **subjektu**.
2. **Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost neprováděli povinný audit, existuje-li jakýkoli přímý nebo nepřímý finanční, obchodní, zaměstnanecký nebo jiný vztah mezi statutárním auditorem, auditorskou společností nebo sítí – včetně poskytování dalších neauditorských služeb – a auditovaným subjektem, na základě kterého by nestranná, rozumná a informovaná třetí osoba došla k závěru, že nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti je ohrožena. Jestliže je nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti ohrožena hrozbami jako je například sebehodnocení, existence vlastního zájmu, protekční vztah, spřízněnost, spoléhání nebo zastrašování, musí statutární auditor nebo auditorská společnost uplatnit ochranná opatření s cílem ohrožení zmírnit. Jestliže význam hrozeb ve srovnání s uplatněnými ochrannými opatřeními je takový, že nezávislost je přesto ohrožena, statutární auditor nebo auditorská společnost povinný audit neprovede.**

⁽¹⁾ Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

Středa, 28. září 2005

Členské státy kromě toho zajistí, aby v případech týkajících se subjektů veřejného zájmu, statutární auditor nebo auditorská společnost, bude-li nutné chránit nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti, neprováděli povinný audit v případě sebehodnocení nebo existence vlastního zájmu.

3. Členské státy zajistí, aby statutární auditor nebo auditorská společnost v pracovních materiálech k auditu dokumentovali všechna **významná** ohrožení **jejich** nezávislosti, jakož i opatření učiněná ke zmírnění těchto ohrožení.

4. *S cílem zajistit důvěru v auditorskou činnost a jednotné uplatňování odstavců 1 a 2 může Komise v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 2 přijmout prováděcí opatření založená na zásadách, která se týkají:*

- a) ohrožení a ochranných opatření uvedených v odstavci 3;
- b) situace, kdy význam hrozeb uvedených v odstavci 3 je takový, že nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti je ohrožena;
- c) *případů sebehodnocení a existence vlastního zájmu uvedených v odst. 2 druhém pododstavci, v kterých povinný audit může nebo nesmí být proveden.*

Článek 23

Důvěrnost a zachovávání mlčenlivosti

1. Členské státy zajistí, aby všechny informace a dokumenty, k nimž má statutární auditor nebo auditorská společnost při provádění povinného auditu přístup, byly chráněny vhodnými pravidly o důvěrnosti a zachovávání mlčenlivosti.

2. Pravidla o důvěrnosti a zachovávání mlčenlivosti týkající se statutárních auditorů nebo auditorských společností nesmí ohrozit uplatňování **ustanovení této směrnice**.

3. *Jsou-li statutární auditor nebo auditorská společnost nahrazeni jiným statutárním auditorem nebo auditorskou společností, poskytnou novému statutárnímu auditorovi nebo auditorské společnosti přístup ke všem informacím, které se týkají auditovaného subjektu.*

4. *Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí také na statutárního auditora nebo auditorskou společnost, kteří na auditorském úkolu přestali pracovat, nebo na bývalého statutárního auditora nebo auditorskou společnost ve vztahu k takovému auditorskému úkolu.*

Článek 24

Nezávislost a nestrannost statutárních auditorů, kteří provádějí povinný audit jménem auditorských společností

Členské státy zajistí, aby vlastníci nebo akcionáři auditorské společnosti, jakož i členové správních, řídicích a dozorčích orgánů této společnosti nebo sesterské společnosti nezasahovali do provádění povinného auditu způsobem, který ohrožuje nezávislost a nestrannost statutárního auditora, který provádí povinný audit jménem auditorské společnosti.

Článek 25

Odměny za audit

Členské státy zajistí, aby fungovala vhodná pravidla, která zajistí, že odměny za povinný **audit**:

- a) **nejsou** ovlivňovány poskytováním doplňkových služeb auditovanému subjektu nebo stanovovány na jejich základě;
- b) nejsou založeny na jakékoli formě podmíněnosti.

KAPITOLA V

AUDITORSKÉ STANDARDY A ZPRÁVA AUDITORA

Článek 26

Auditorské standardy

1. Členské státy vyžadují, aby statutární auditoři a auditorské společnosti prováděli povinné audity v souladu s mezinárodními auditorskými standardy přijatými Komisí v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 2. **Členské státy mohou používat národní auditorský standard do doby, než Komise přijme mezinárodní auditorský standard upravující stejnou problematiku. Přijaté mezinárodní auditorské standardy musí být vyhlášeny v plném znění v každém z úředních jazyků Společenství v Úředním věstníku Evropské unie.**
2. Komise **může rozhodnout v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 2 o použitelnosti mezinárodních auditorských standardů ve Společenství.** Komise přijme mezinárodní auditorské standardy pro použití ve Společenství **pouze** pokud:
 - a) jsou obecně přijímány na mezinárodní úrovni a jsou vypracovány patřičným a náležitým způsobem, pod veřejným dohledem a průhledným způsobem;
 - b) **přispívají** k vysokému stupni důvěryhodnosti a **kvalitě** roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky v souladu se zásadami stanovenými v čl. 2 odst. 3 směrnice 78/660/EHS a v čl. 16 odst. 3 směrnice 83/349/EHS, a
 - c) odpovídají evropskému veřejnému zájmu.
3. Členské státy mohou zavést **dodatečné** auditorské postupy **nebo požadavky k mezinárodním auditorským standardům nebo, ve výjimečných případech, vyloučit použití části mezinárodních auditorských standardů** pouze pokud vyplývají z konkrétních **vnitrostátních právních** požadavků týkajících se rozsahu povinného auditu. Členské státy **zajistí, že tyto auditorské postupy nebo požadavky jsou v souladu s ustanoveními odst. 2 písm. b) a c), a před jejich přijetím o nich informují Komisi a členské státy. Ve výjimečných případech vyloučení použití části mezinárodního auditorského standardu sdělí členské státy Komisi a ostatním členským státům své specifické vnitrostátní právní požadavky, jakož i důvody pro jejich uplatňování, nejméně šest měsíců před vnitrostátním přijetím mezinárodního auditorského standardu nebo v případě požadavků, které již existují v době přijetí mezinárodního auditorského standardu, nejpozději do tří měsíců po přijetí příslušného mezinárodního auditorského standardu.**
4. Členské státy mohou zavést **dodatečné požadavky týkající se povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek na období dvou let po termínu provedení uvedeném v čl. 53 odst. 1.**

Článek 27

Povinný audit konsolidovaných účetních závěrek

Členské státy zajistí, že v případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek skupiny podniků:

- a) auditor skupiny nese plnou odpovědnost za zprávu auditora týkající se konsolidované účetní závěrky;
- b) auditor skupiny **provádí přezkum a** uchovává dokumentaci o přezkumu auditorské činnosti provedené **auditorem ze třetí země, statutárním auditorem, auditorským subjektem ze třetí země nebo auditor-skou společností pro účely auditu skupiny. Auditor skupiny uchovává dokumentaci v rozsahu, který příslušnému orgánu umožňuje řádné přezkoumání činnosti auditora skupiny;**

Středa, 28. září 2005

- c) je-li součástí skupiny podniků auditovaná **auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země, kteří nemají smlouvu o spolupráci uvedenou v článku 47, odpovídá auditor skupiny za zajištění řádného předložení orgánům veřejného dohledu na jejich žádost dokumentace o auditu provedeném auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země, včetně pracovních materiálů významných pro audit skupiny. Za účelem zajištění předložení, musí auditor skupiny uchovávat kopii takové dokumentace, dohodnout si s auditorem nebo auditorským subjektem ze třetí země neomezený přístup na požádání, nebo provést jiné vhodné opatření. Brání-li právní nebo jiná překážka předání pracovních materiálů k auditu ze třetí země auditorovi skupiny, musí dokumentace, kterou uchovává auditor skupiny, obsahovat důkaz, že provedl příslušné úkony, aby získal přístup k dokumentaci k auditu a v případě jiných než právních překážek vyplývajících z právních předpisů dané země, důkaz o takové překážce.**

Článek 28

Zpráva auditora

1. Pokud auditorská společnost provádí povinný audit, musí být zpráva auditora podepsaná alespoň statutárním auditorem, který provádí povinný audit jménem auditorské společnosti. **Za výjimečných okolností mohou členské státy stanovit, že tento podpis nemusí být zveřejněn, pokud by toto zveřejnění mohlo vést k bezprostřednímu a závažnému ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby. Jméno příslušné osoby musí být vždy známo dotčeným příslušným orgánům.**

2. **Bez ohledu na čl. 51a odst. 1 směrnice 78/660/EHS a v případě, že Komise nepřijala společnou standardní zprávu auditora v souladu s čl. 26 odst. 1, může Komise v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 2, s cílem posílit důvěru veřejnosti ve auditorskou činnost, přijmout společnou standardní zprávu auditora pro roční účetní závěrku a konsolidovanou účetní závěrku, které byly sestaveny v souladu se schválenými mezinárodními účetními standardy.**

KAPITOLA VI

ZAJIŠTĚNÍ KVALITY

Článek 29

Systémy zajištění kvality

1. Členské státy zajistí, aby se na všechny statutární auditory a auditorské společnosti vztahoval systém zajištění kvality, který splňuje alespoň následující kritéria:

- a) systém zajištění kvality musí být uspořádán takovým způsobem, aby fungoval nezávisle na kontrolovaných statutárních auditorech a auditorských společnostech, a aby podléhal veřejnému dohledu podle kapitoly VIII;
- b) financování systému zajištění kvality musí být bezpečné a nesmí být vystaveno nepatřičnému vlivu ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností;
- c) systém zajištění kvality musí mít vhodné zdroje;
- d) osoby, které provádějí přezkumy zajištění kvality, musí mít příslušné odborné vzdělání a příslušné zkušenosti v oblasti povinného auditu a finančního výkaznictví společně se zvláštním školením o přezkumu zajištění kvality;
- e) výběr osob provádějících přezkum pro konkrétní úkoly přezkumu zajištění kvality se musí provádět objektivním způsobem **navrženým, aby** bylo zajištěno, že neexistuje střet zájmů mezi osobami provádějícími přezkum a kontrolovaným statutárním auditorem nebo auditorskou společností;

Středa, 28. září 2005

- f) rozsah přezkumu zajištění kvality **podpořený vhodným prověřením vybraných auditorských spisů** musí zahrnovat posouzení **dodržování** použitelných auditorských standardů a požadavků na nezávislost, **množství a kvality vynaložených zdrojů, účtovaných auditorských odměn a vnitřního systému řízení kvality auditorské společnosti;**
- g) výsledkem přezkumu zajištění kvality musí být vytvoření zprávy, která obsahuje hlavní závěry přezkumu zajištění kvality;
- h) přezkumy zajištění kvality musí být provedeny nejméně jednou za šest let;
- i) celkové výsledky systému zajištění kvality musí být každý rok zveřejňovány;
- j) statutární auditor nebo auditorská společnost naplní v přiměřené době doporučení přezkumů kvality;

V případě, že doporučení *podle písm. j)* nejsou naplněna, čelí statutární auditor nebo auditorská společnost, **je-li to možné**, disciplinárním opatřením nebo sankcím podle článku 30.

2. Komise může přijmout v souladu s postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2 prováděcí opatření, **aby zvýšila důvěru veřejnosti v auditorskou činnost, a aby zajistila jednotné uplatňování odst. 1 písm. a), b) a e) až j).**

KAPITOLA VII

VYŠETŘOVÁNÍ A SANKCE

Článek 30

Systémy vyšetřování a sankcí

1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné systémy vyšetřování a sankcí na odhalení, nápravu a předcházení nesprávného provádění povinného auditu.
2. Aniž jsou dotčeny režimy občanskoprávní odpovědnosti jednotlivých členských států, členské státy zavedou účinné, přiměřené a odrazující **sankce** ve vztahu ke statutárním auditorům a auditorským společnostem pro případy, kdy povinné audity nejsou prováděny v souladu s **ustanoveními přijatými k provedení** této směrnice.
3. Členské státy zajistí, aby přijatá **opatření** nebo **sankce** uvalené na statutární auditory a auditorské společnosti **byly** odpovídajícím způsobem zveřejněny. Sankce by měly zahrnovat možnost **zrušení schválení**.

Článek 31

Odpovědnost auditorů

Do konce roku 2006 předloží Komise zprávu o dopadu současných vnitrostátních pravidel o odpovědnosti na provádění povinných auditů na evropských kapitálových trzích a pojistných podmínkách pro statutární auditory a auditorské společnosti včetně objektivní analýzy omezení finanční odpovědnosti. Komise zajistí, je-li to vhodné, veřejnou konzultaci. V souvislosti s touto zprávou předloží Komise, pokud to považuje za vhodné, doporučení členským státům.

KAPITOLA VIII

VEŘEJNÝ DOHLED A REGULATORNÍ USPOŘÁDÁNÍ MEZI ČLENSKÝMI STÁTY

Článek 32

Zásady veřejného dohledu

1. Členské státy zorganizují účinný systém veřejného dohledu nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi, založený na zásadách stanovených v odstavcích 2 až 7.

Středa, 28. září 2005

2. Všichni statutární auditoři a auditorské společnosti musí podléhat veřejnému dohledu.
3. Systém veřejného dohledu musí být řízen osobami mimo profesi, které mají znalosti z oblastí týkajících se povinných auditů. Členské státy mohou nicméně umožnit malému množství odborníků z praxe, aby se zapojili do řízení systému veřejného dohledu. Osoby zapojené do **řízení systému** veřejného dohledu musí být vybírány formou nezávislého a průhledného nominačního postupu.
4. Systém veřejného dohledu musí nést konečnou odpovědnost za dohled nad:
 - a) schvalováním a registrací statutárních auditorů a auditorských společností,
 - b) přijímáním etických norem, standardů vnitřní kontroly kvality auditorských společností a provádění auditu a
 - c) průběžným vzděláváním, systémem zajištění kvality a systémem vyšetřování a disciplinárních opatření.
5. Systém veřejného dohledu musí mít v případě potřeby právo vést vyšetřování statutárních auditorů a auditorských společností a musí mít právo podniknout vhodné kroky.
6. Systém veřejného dohledu musí být transparentní. Bude k němu patřit zveřejňování ročního programu činnosti a zpráv o činnosti.
7. Systém veřejného dohledu musí být dostatečně financován. Financování systému veřejného dohledu musí být bezpečné a nesmí **být vystaveno nepatřičnému** vlivu ze strany statutárních auditorů nebo auditorských společností.

Článek 33

Spolupráce mezi systémy veřejného dohledu na úrovni Společenství

Členské státy zajistí, aby regulatorní uspořádání systémů veřejného dohledu umožňovalo účinnou spolupráci v oblasti činností dohledů jednotlivých členských států na úrovni Společenství. Za tímto účelem členské státy zřídí jeden subjekt zvláště odpovědný za zajištění **spolupráce**.

Článek 34

Vzájemné uznávání a regulatorní uspořádání mezi členskými státy

1. Regulatorní uspořádání členských států musí uznávat zásady vnitrostátní právní úpravy a dohledu v členském státě, v němž je statutární auditor nebo auditorská společnost schválena a ve kterém má auditovaný subjekt své sídlo.
2. V případě povinného auditu konsolidovaných účetních závěrek může členský stát požadující povinný audit konsolidované účetní závěrky uložit dodatečné požadavky s ohledem na povinný audit týkající se registrace, přezkoumání zajištění kvality, auditorských standardů, etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě.
3. V případě společnosti, jejíž cenné papíry se obchodují na regulovaném trhu v jiném členském státě, než je stát, ve kterém má společnost své sídlo, pak členský stát, ve kterém se cenné papíry obchodují nemůže uložit dodatečné požadavky s ohledem na povinný audit týkající se registrace, přezkoumání zajištění kvality, auditorských standardů, etiky a nezávislosti statutárního auditora nebo auditorské společnosti provádějící povinný audit roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky společnosti.

Článek 35

Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí **jeden nebo více příslušných orgánů pro účely plnění úkolů stanovených touto směrnicí**. Členské státy informují Komisi o jejich určení.
2. Příslušné orgány by měly být uspořádány takovým způsobem, aby nedocházelo ke střetu zájmů.

Článek 36

Služební tajemství a regulatorní spolupráce mezi členskými státy

1. Příslušné orgány členských států odpovědných za schvalování, registraci, zajištění kvality, kontrolu a disciplínu vzájemně spolupracují, kdykoli je to nutné pro účely provádění jejich příslušných povinností podle této směrnice. Příslušné orgány v členském státě, který je odpovědný za schvalování, registraci, zajištění kvality, kontrolu a disciplínu poskytují pomoc příslušným orgánům jiných členských států. Příslušné orgány si zejména vyměňují informace a spolupracují při vyšetřováních, která se týkají povinných auditů.

2. Povinnost zachovávat služební tajemství se vztahuje na všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány. Informace, na které se vztahuje služební tajemství, nesmí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, ledaže je to stanoveno zákonem, nařízením nebo správními postupy členského státu.

3. Odstavec 2 nebrání příslušným orgánům ve výměně důvěrných informací. Na takto vyměněné informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo původně zaměstnané příslušnými orgány vázány.

4. Příslušné orgány poskytnou na požádání a bez zbytečného odkladu informace požadované pro účely uvedené v odstavci 1. V případě potřeby podniknou příslušné orgány, které takovou žádost obdrží, bez zbytečného odkladu nezbytná opatření, aby požadované informace shromáždily. Pokud požádaný příslušný orgán není schopen dodat požadované informace bez zbytečného odkladu, uvědomí žádající příslušný orgán o důvodech. Na takto dodané informace se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, kterou jsou osoby zaměstnané nebo původně zaměstnané příslušnými orgány, které obdrží informace, vázány.

Příslušné orgány mohou odmítnout jednat na základě žádosti o poskytnutí informací, pokud:

- a) sdělení může mít negativní dopad na suverenitu, bezpečnost nebo veřejný pořádek osloveného státu nebo porušit vnitrostátní bezpečnostní předpisy;
- b) již bylo zahájeno soudní řízení před orgány osloveného státu týkající se stejných činů a proti stejným statutárním auditorům a auditorským společnostem; nebo
- c) příslušné orgány osloveného státu již vynesly konečný rozsudek nad takovými osobami za stejné činy.

Aniž jsou dotčeny povinnosti v rámci soudních řízení, orgány, které přijímají informace podle odstavce 1, je mohou použít pouze pro výkon svých pravomocí v rozsahu působnosti této směrnice a v souvislosti se správním nebo soudním řízením, které se konkrétně týká výkonu jejich pravomocí.

5. Domnívá-li se příslušný orgán, že činnosti porušující ustanoveními této směrnice jsou nebo byly prováděny na území jiného členského státu, sdělí a oznámí to, pokud možno co nejkonkrétněji, příslušnému orgánu jiného členského státu. Příslušný orgán jiného členského státu podnikne vhodné kroky. Informuje oznamující příslušný orgán o výsledku a, v možné míře, o významném prozatímním vývoji.

6. Příslušný orgán jednoho členského státu může rovněž požádat, aby vyšetřování prováděl příslušný orgán jiného členského státu na území tohoto jiného státu.

Může dále požádat, aby jeho vlastní pracovníci mohli v průběhu vyšetřování doprovázet pracovníky příslušného orgánu druhého členského státu.

Vyšetřování je předmětem celkové kontroly členského státu, na jehož území probíhá.

Středa, 28. září 2005

Příslušné orgány mohou odmítnout jednat na základě žádosti o provedení vyšetřování podle prvního pododstavce nebo žádosti, aby jeho pracovníci byli doprovázeni pracovníky příslušného orgánu jiného členského státu, jak je stanoveno ve druhém pododstavci, pokud takové vyšetřování může mít negativní dopad na suverenitu, bezpečnost nebo veřejný pořádek osloveného státu nebo pokud v souvislosti se stejnými kroky proti stejným osobám bylo v osloveném státě již zahájeno soudní řízení nebo pokud příslušné orgány osloveného státu již vynesly konečný rozsudek nad takovými osobami za stejné činy.

7. Komise může přijmout v souladu s postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2 prováděcí opatření, aby usnadnila spolupráci mezi příslušnými orgány ohledně postupů při výměně informací a způsobech přeshraničních vyšetřování uvedených v odstavcích 2 až 4.

KAPITOLA IX

JMENOVÁNÍ, ODVOLÁNÍ A KOMUNIKACE

Článek 37

Jmenování statutárních auditorů a auditorských společností

1. Statutární auditor nebo auditorská společnost jsou jmenováni valnou hromadou akcionářů **nebo členů** auditovaného **subjektu**.
2. Členské státy mohou povolit alternativní systémy nebo způsoby jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti za předpokladu, že tyto systémy nebo způsoby zajistí nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti na výkonných členech správního orgánu nebo na řídicím orgánu auditovaného subjektu.

Článek 38

Odvolání a odstoupení statutárních auditorů a auditorských společností

1. Členské státy zajistí, aby statutární auditoři nebo auditorské společnosti mohly být odvoláni pouze v případě řádného odůvodnění; rozdílnost názorů na účetní ošetření nebo auditorské postupy není řádným důvodem pro odvolání.
2. **Členské státy zajistí, aby** auditovaný subjekt i statutární auditor nebo auditorská společnost informovaly orgán nebo orgány odpovědné za veřejný dohled o odvolání nebo odstoupení **v průběhu plnění auditorského úkolu**, a aby tento krok dostatečně odůvodnily.

Článek 39

Použitelnost na subjekty veřejného zájmu nekotované na regulovaném trhu

Členské státy mohou zprostit subjekty veřejného zájmu, které nevydaly převoditelné cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2004/39/ES a jejich statutárního auditora nebo auditorskou společnost jednoho nebo více požadavků uvedených v této kapitole.

Středa, 28. září 2005

KAPITOLA X

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO POVINNÝ AUDIT SUBJEKTŮ
VEŘEJNÉHO ZÁJMU

Článek 40

Zpráva o transparentnosti

1. Členské státy zajistí, aby **statutární auditori** nebo auditorské společnosti, které provádějí povinný audit subjektů veřejného zájmu, zveřejnily na svých internetových stránkách **do tří měsíců po skončení finančního roku** výroční zprávu o transparentnosti, která bude obsahovat alespoň následující údaje:

- a) popis právní struktury a vlastnictví;
- b) pokud auditorská společnost patří do sítě, popis sítě a právního a strukturálního uspořádání v síti;
- c) **popis** struktury řízení auditorské společnosti;
- d) popis vnitřního systému kontroly kvality auditorské společnosti a prohlášení správního nebo řídicího orgánu o účinnosti jeho fungování;
- e) údaj o tom, kdy byl proveden poslední přezkum zajištění kvality **podle článku 29**;
- f) seznam subjektů veřejného zájmu, u kterých auditorská společnost v posledním roce prováděla audit;
- g) prohlášení o nezávislosti činnosti auditorské společnosti, které rovněž potvrdí, že byl proveden vnitřní přezkum dodržování nezávislosti;
- h) prohlášení o politice, kterou auditorská společnost sleduje, týkající se průběžného vzdělávání statutárních auditorů podle článku 13;
- i) finanční informace, které ukazují důležitost auditorské společnosti, jako je celkový obrát rozdělený na odměny za povinný audit ročních účetních závěrek a konsolidovaných účetních závěrek, odměny účtované za jiné ověřovací služby, služby daňového poradenství a další neauditorské služby;
- j) informace o tom, na základě čeho se vypočítává odměna partnerů.

Členské státy nemusí za výjimečných okolností použít požadavek uvedený v písmenu f), a to v rozsahu nezbytném ke snížení bezprostředního a závažného ohrožení osobní bezpečnosti jakékoli osoby.

2. Zprávu o transparentnosti podepisuje statutární **auditor nebo** auditorská společnost. Je možné tak učinit **například** elektronickým podpisem ve smyslu **čl. 2 odst. 1 směrnice 1999/93/ES**.

Článek 41

Výbor pro audit

1. Subjekt veřejného zájmu musí mít výbor pro audit. **Členské státy stanoví, zda se výbor pro audit skládá z nevykonných členů správního orgánu, členů dozorčího orgánu auditovaného subjektu nebo členů jmenovaných valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu. Alespoň jeden člen výboru pro audit musí být nezávislý s kvalifikací účetního nebo auditora.**

Členské státy mohou povolit, že v subjektech veřejného zájmu, které splňují kritéria čl. 2 odst. 1 písm. f) směrnice 2003/71/ES⁽¹⁾, mohou funkce přidělené výboru pro audit vykonávat správní nebo dozorčí orgán jako celek, a to alespoň za předpokladu, že je-li předseda takového orgánu výkonný člen, není předsedou výboru pro audit.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

Středa, 28. září 2005

2. Aniž je dotčena odpovědnost členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu nebo jiných členů jmenovaných valnou hromadou akcionářů auditovaného subjektu, výbor pro audit musí mimo jiné:

- a) sledovat postup finančního výkaznictví;
- b) sledovat účinnost vnitřní kontroly společnosti, vnitřní audit, případně systémy řízení rizik;
- c) **sledovat** povinný audit ročních a konsolidovaných účetních závěrek;
- d) přezkoumávat a sledovat nezávislost statutárního auditora nebo auditorské společnosti a zejména poskytování doplňkových služeb auditovanému **subjektu**.

3. Návrh správního orgánu nebo dozorčího orgánu v subjektech veřejného zájmu na jmenování statutárního auditora nebo auditorské společnosti se opírá o doporučení výboru pro audit.

4. Statutární auditor nebo auditorská společnost musí podávat výboru pro audit zprávy o klíčových záležitostech vyplývajících z povinného auditu, zejména o zásadních nedostacích ve vnitřní kontrole ve vztahu k postupu finančního výkaznictví.

5. Členské státy mohou povolit či rozhodnout, že se ustanovení uvedená v odstavcích 1 až 4 nevztahují na subjekty veřejného zájmu, které mají orgán vykonávající rovnocenné funkce jako výbor pro audit, a který vznikl a funguje v souladu s platnými předpisy členského státu, v němž je auditovaný subjekt registrován. V takovém případě tento subjekt uvede, který orgán tyto funkce plní a jaké je jeho složení.

6. Členské státy mohou zprostit povinnosti mít výbor pro audit:

- a) subjekty veřejného zájmu, které jsou dceřinými společnostmi podle článku 1 směrnice 83/349/EHS, pokud společnost splňuje na úrovni skupiny požadavky uvedené v odstavcích 1 až 4;
- b) subjekty veřejného zájmu, které jsou subjekty kolektivního investování ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 85/611/EHS; členské státy mohou také zprostit subjekty veřejného zájmu, jejichž jediným předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu poskytovaného veřejností, které fungují na základě zásady rozložení rizik a které neusilují o převzetí právní či řídicí kontroly nad emitentem jejich podkladových investic, za předpokladu, že jsou takové subjekty kolektivního investování povoleny, podléhají dohledu příslušných orgánů a mají depozitáře, který vykonává činnosti rovnocenné činnostem podle směrnice 85/611/EHS;
- c) subjekty veřejného zájmu, jejichž jedinou činností je jednat jako emitent cenných papírů zajištěných aktivy, jak jsou definovány v čl. 2 bodě 5 nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice 2003/71/ES ⁽¹⁾; v takových případech členské státy požadují na subjektu, aby vysvětlil veřejnosti důvody, proč nemá výbor pro audit ani správní či dozorčí orgán pověřené vykonáváním činností výboru pro audit;
- d) úvěrové instituce ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice 2000/12/ES, jejichž akcie nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2004/39/ES, a které trvale nebo opakovaně vydávají pouze dluhové cenné papíry, za předpokladu, že celková nominální hodnota všech takových dluhových cenných papírů je nižší než 100 000 000 eur, a že nezveřejníly prospekt podle směrnice 2003/71/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 30.4.2004, s. 1.

Středa, 28. září 2005

Článek 42

Nezávislost

1. Kromě ustanovení článků 22 a 24 členské státy zajistí, aby **statutární auditoři nebo auditorské společnosti, které provádějí povinné audity subjektů veřejného zájmu:**

- a) **každoročně potvrdili písemně výboru pro audit svou nezávislost na auditovaném subjektu veřejného zájmu;**
- b) **každoročně sdělovali výboru pro audit doplňkové služby poskytované auditovanému subjektu; a**
- c) **projednávali s výborem pro audit ohrožení své nezávislosti a opatření použita k jejich zmírnění, které dokumentují podle čl. 22 odst. 3.**

2. Členské státy zajistí, aby **klíčový auditorský partner odpovědný za provádění povinného auditu byl vystřídán z provádění auditorské zakázky nejpozději do sedmi let od jmenování, a aby se opět mohl účastnit auditu auditovaného subjektu po uplynutí nejméně dvou let.**

3. **Statutární auditor nebo klíčový auditorský partner, který provádí povinný audit jménem auditorské společnosti, nesmí převzít klíčovou řídicí funkci v auditovaném subjektu před uplynutím nejméně dvou let poté, co odstoupil jako statutární auditor nebo klíčový auditorský partner z provádění auditorské zakázky.**

Článek 43

Zajištění kvality

Přezkoumání kvality uvedené v článku 29 se musí pro statutární auditory nebo auditorské společnosti, které provádějí audit subjektů veřejného zájmu, provádět alespoň jednou za tři roky.

KAPITOLA XI

MEZINÁRODNÍ HLEDISKA

Článek 44

Schvalování auditorů ze třetích zemí

1. Za podmínky vzájemnosti mohou příslušné orgány členského státu schválit **auditora ze** třetí země jako statutárního auditora, pokud tato osoba předloží doklad, **že splňuje požadavky rovnocenné požadavkům uvedeným v člancích 4 a 6 až 13.**

2. **Příslušné orgány členského státu uplatní požadavky uvedené v článku 14 dříve, než schválí auditora ze třetí země, který splňuje požadavky odstavce 1.**

Článek 45

Registrace a dohled nad auditory a auditorskými subjekty ze třetích zemí

1. Příslušné orgány členského státu zaregistrují v souladu s články 15 a 17 všechny **auditory a auditorské subjekty ze** třetích zemí, které předloží zprávu auditora týkající se roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky společnosti **usazené** mimo Společenství, **a jejíž převoditelné** cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2004/39/ES s výjimkou případu, **kdy společnost vydává pouze dluhopisy přijaté k obchodování na regulovaném trhu v členském státě ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/109/ES⁽¹⁾ (průhlednost), kde jmenovitá hodnota cenného papíru je nejméně 50 000 eur nebo, v případě dluhopisů se jmenovitou hodnotou v jiné měně, se rovná k datu vydání nejméně 50 000 eur.**

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

Středa, 28. září 2005

2. **Články 18 a 19** se použijí.
3. Členské státy podrobí registrované **auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí** svým systémům dohledu, zajištění kvality a vyšetřování a sankcí. **Členské státy mohou osvobodit registrované auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí od povinnosti podrobit se jejich systému zajištění kvality, pokud jiný členský stát nebo systém zajištění kvality třetí země, který byl ohodnocen jako rovnocenný v souladu s článkem 46, již provedl přezkum kvality auditora nebo auditorského subjektu ze třetí země v průběhu předcházejících tří let.**
4. Aniž je dotčen článek 46, nemá zpráva auditora týkající se roční účetní závěrky nebo konsolidované účetní závěrky podle odstavce 1 vystavená **auditořem nebo auditorským subjektem ze třetí země**, kteří nejsou zaregistrováni v členském státě, právní účinnost v tomto členském státě.
5. Členské státy mohou zaregistrovat auditorské **subjekty ze třetích zemí** pouze pokud:
 - a) splňují požadavky, které jsou rovnocenné **požadavkům podle čl. 3** odst. 3;
 - b) většina členů správního nebo řídicího orgánu **auditorského subjektu ze třetí země** splňuje požadavky, které jsou rovnocenné požadavkům podle článků 4 až 10;
 - c) auditor **ze třetí země** provádějící audit jménem **auditorského subjektu ze třetí země** splňuje požadavky, které jsou rovnocenné požadavkům podle článků 4 až 10;
 - d) audity roční nebo konsolidované účetní závěrky uváděné v odstavci 1 jsou provedeny v souladu s mezinárodními auditorskými standardy uvedenými v článku 26, stejně tak jako s požadavky stanovenými v **článcích 22, 24 a 25 nebo s rovnocennými standardy a požadavky**;
 - e) zveřejní na své internetové stránce výroční zprávu o transparentnosti, která obsahuje informace uvedené v článku 40 **nebo splní rovnocenné požadavky na zveřejnění**.
6. **S cílem zajistit jednotné používání odst. 5 písm. d), bude rovnocennost zde zmíněná hodnocena Komisí ve spolupráci s členskými státy a bude o ní rozhodovat Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2. Do doby, než Komise vydá rozhodnutí, mohou rovnocennost zmíněnou v odstavci 1 hodnotit členské státy.**

Článek 46

Odchylky v případě rovnocennosti

1. Členské státy nemusí použít nebo mohou upravit požadavky čl. 45 odst. 1 a 3 na základě vzájemnosti pouze v případě, že tito **auditoři nebo auditorské subjekty ze třetích zemí** podléhají systémům veřejného dohledu, zajištění kvality a vyšetřování a sankcí ve třetí zemi, která splňuje požadavky rovnocenné požadavkům podle článků 29, 30 a **31**.
2. **S cílem zajistit jednotné používání odstavce 1, bude rovnocennost zde zmíněná hodnocena Komisí ve spolupráci s členskými státy a bude o ní rozhodovat Komise v souladu s postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2. Členské státy mohou hodnotit rovnocennost zmíněnou v odstavci 1 nebo se mohou spoléhat na hodnocení jiných členských států dokud Komise nepřijme rozhodnutí. Pokud Komise rozhodne, že požadavek rovnocennosti zmíněný v odstavci 1 není splněn, může umožnit dotčeným auditorským subjektům pokračovat v auditorské činnosti v souladu s příslušnými požadavky členského státu po dobu průměrného přechodného období.**
3. Členské státy informují Komisi o:
 - a) **svém hodnocení rovnocennosti uvedeném v odstavci 2, a**
 - b) **hlavních součástech ujednání o spolupráci se systémy třetích zemí v oblasti veřejného dohledu, zajištění kvality a vyšetřování a sankcí na základě odstavce 1.**

Článek 47

Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí

1. Členské státy mohou příslušným orgánům třetí země umožnit převod pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárních auditorů nebo auditorských společností ze předpokladu, že:
 - a) se tyto pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty vztahují k auditům společností, které emitovaly cenné papíry v této třetí zemi, **nebo které jsou součástí skupiny vydávající povinnou konsolidovanou účetní závěrku v této třetí zemi;**
 - b) se převod uskuteční prostřednictvím příslušných orgánů dotyčné země příslušným orgánům dané třetí země a na jejich žádost;
 - c) příslušné orgány třetí dotyčné země splňují požadavky, které byly prohlášeny za odpovídající podle odstavce 3;
 - d) existují pracovní opatření založená na vzájemnosti, dohodnutá mezi dotýčnými příslušnými orgány;
 - e) **převod osobních údajů do třetí země probíhá v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES.**
2. Pracovní opatření uvedená v odst. 1 písm. d) zajistí, aby:
 - a) příslušné orgány poskytly odůvodnění účelu žádosti o poskytnutí pracovních materiálů k auditu a jiných dokumentů;
 - b) osoby zaměstnané nebo dříve zaměstnané příslušnými orgány třetí země, které obdržely informace, podléhaly povinnosti zachovávat služební tajemství;
 - c) příslušné orgány třetí země mohly použít pracovní materiály k auditu a jiné dokumenty pouze pro výkon veřejného dohledu, zajištění kvality a vyšetřování, které splňují požadavky rovnocenné požadavkům uvedeným v *článcích 29, 30 a 32*;
 - d) žádost příslušných orgánů třetí země o poskytnutí pracovních materiálů k auditu nebo jiných dokumentů v držení statutárního auditora nebo auditorské společnosti bylo možno odmítnout v případě, kdy by poskytnutí těchto pracovních materiálů nebo jiných dokumentů nepříznivě ovlivnilo suverenity, bezpečnost nebo veřejný pořádek Společenství nebo dotyčného členského státu nebo pokud již bylo před orgány daného státu zahájeno soudní řízení proti stejným osobám týkající se stejné činnosti.
3. O přiměřenosti uvedené v odst. 1 písm. c) **rozhoduje** Komise v souladu s postupem uvedeným v *čl. 48 odst. 2 s cílem usnadnit spolupráci mezi příslušnými orgány*. Hodnocení přiměřenosti se provádí ve spolupráci s členskými státy a je založeno na požadavcích *článku 36* nebo na v zásadě rovnocenných funkčních výsledcích. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke splnění rozhodnutí Komise.
4. Ve výjimečných případech a odchylně od odstavce 1 mohou členské státy umožnit statutárním auditorům nebo auditorským společnostem, které schválily, aby převedli pracovní materiály k auditu nebo jiné dokumenty přímo příslušným orgánům třetí země za předpokladu, že:
 - a) příslušné orgány této třetí země zahájily vyšetřování;
 - b) převedení není v rozporu s povinnostmi, které statutární auditori a auditorské společnosti musí plnit ve vztahu k převodu pracovních materiálů k auditu a jiných dokumentů jejich vnitrostátním příslušným orgánům;
 - c) existují pracovní opatření s příslušnými orgány této třetí země, která umožní příslušným orgánům v členském státě reciproční přímý přístup k pracovním materiálům k auditu a jiným dokumentům auditorských společností;
 - d) žádající příslušný orgán třetí země informuje předem vnitrostátní příslušný orgán statutárního auditora nebo auditorské společnosti o každé přímé žádosti o informace s uvedením jejich důvodů;
 - e) jsou dodrženy podmínky uvedené v odstavci 2.

Středa, 28. září 2005

5. Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2 **upřesnit** výjimečné případy uvedené v odstavci 4 **s cílem usnadnit spolupráci mezi příslušnými orgány a zajistit jednotné používání tohoto odstavce.**
6. Členské státy informují Komisi o pracovních opatřeních uvedených v odstavcích 1 a 4.

KAPITOLA XII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48

Výbor

1. Komisi je nápomocen Regulační výbor pro audit (dále jen „výbor“) složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec použije se postup regulace stanovený v člancích 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s přihlédnutím k článku 8 tohoto rozhodnutí.

Lhůta stanovená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. *Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření a s výjimkou ustanovení článku 26, po uplynutí dvouletého období po přijetí této směrnice, nejpozději však 1. dubna 2008, je pozastaveno používání ustanovení, která vyžadují přijetí technických pravidel, pozměňovacích návrhů a rozhodnutí v souladu s odstavcem 2. Na návrh Komise mohou Evropský parlament a Rada znovu zavést dotčená ustanovení v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a za tímto účelem je přezkoumat před uplynutím lhůty stanovené výše.*

4. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 49

Změna směrnice 78/660/EHS a směrnice 83/349/EHS

1. Směrnice 78/660/EHS se mění takto:

- a) V článku 43 odst. 1 se doplňuje tento bod:

„15. **odděleně celkové** odměny za finanční rok **požadované statutárním auditorem** nebo **auditorskou společností** za povinný audit roční účetní závěrky, **celkové odměny požadované** za jiné ověřovací služby, **celkové odměny požadované** za daňové poradenství a **celkové odměny požadované** za jiné neauditorské služby.

Členské státy mohou stanovit, že tento požadavek nebude uplatňován tam, kde je společnost zahrnuta do konsolidované účetní závěrky, která má být vypracována podle článku 1 směrnice 83/349/EHS, jestliže jsou tyto informace zveřejněny v poznámkách ke konsolidované účetní závěrce.“

- b) V článku 44 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou umožnit společnostem uvedeným v článku 11 vypracovat zkrácené poznámky ke své účetní závěrce bez informací požadovaných v čl. 43 odst. 1 bodech 5 až 12, 14a a 15. Nicméně v poznámkách musí být zveřejněny úplné informace stanovené v čl. 43 odst. 1 bodě 6 o všech dotčených položkách.“

- c) V článku 45 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odst. 1 písm. b) platí také pro informace předepsané v čl. 43 odst. 1 bodě 8.

Členské státy mohou umožnit společnostem uvedeným v článku 27, aby informace požadované v čl. 43 odst. 1 bodě 8 nezveřejňovaly. Členské státy mohou rovněž umožnit společnostem uvedeným v článku 27, aby informace požadované v čl. 43 odst. 1 bodě 15 nezveřejňovaly, jestliže předají tyto informace systému veřejného dohledu uvedenému v článku 32 [8. směrnice o obchodních společnostech], budou-li o to tímto systémem veřejného dohledu požádány.“

Středa, 28. září 2005

2. V článku 34 směrnice 83/349/EHS se doplňuje tento bod:

- „16. **odděleně celkové** odměny za finanční rok **požadované statutárním auditorem** nebo **auditorskou společností** za povinný audit roční účetní závěrky, **celkové odměny požadované** za jiné ověřovací služby, **celkové odměny požadované za** daňové poradenství a **celkové odměny požadované za** jiné neauditorské služby.“

Článek 50

Zrušení směrnice 84/253/EHS

Směrnice 84/253/EHS se zrušuje s účinkem od data uvedeného v článku 54. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 51

Přechodné ustanovení

Statutární auditoři a auditorské společnosti, které schválily příslušné orgány členských států v souladu se směrnicí 84/253/EHS před vstupem ustanovení čl. 53 odst. 1 v platnost jsou posuzováni, jakoby byli schváleni v souladu s touto směrnicí.

Článek 52

Minimální harmonizace

Členské státy vyžadující povinný audit mohou uložit přísnější požadavky, pokud není v této směrnici stanoveno jinak.

Článek 53

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní ustanovení nezbytná pro splnění této směrnice **do ...** (**). Neprodleně o tom informují Komisi.
2. Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů přijatých v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 54

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 55

Tato směrnice je určena členským státům.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

(**) 24 měsíců od vstupu této směrnice v platnost.